

POSEIDON

Mai mult decât profesie, pasiune!

Fata de 10
Din Țara Moților, la
bordul Fregatei „Regele
Ferdinand”

INTERVIU la dublu:
Viața de mamă în
uniformă

DOSAR:
Învățământul postliceal militar în timp
de pandemie

CUPRINS

EDITORIAL

O provocare neobișnuită

EVENIMENTE

Activități de promovare a ofertei educaționale pag. 4

Să ne cunoaștem istoria! 161 de ani de la Unirea Principatelor Române pag. 4

Premianți la sesiunea de comunicări științifice de la Sibiu pag. 4

Am adus marea mai aproape de argeșeni pag. 5

Elevii militari au fost vestitorii primăverii pentru constanțence pag. 5

Pentru bucuria unor copii, Iepurașul de Paști a îmbrăcat ținuta militară pag. 6

DOSAR

Pandemia de COVID -19 a mutat învățământul tehnic de marină online pag. 7

Lecții de învățat din perioada celei mai mari pandemii moderne pag. 8

Elevii militari, trecuți prin filtrul epidemiologic la întoarcerea în unitate pag. 10

SIMBOLURI NAȚIONALE

Ziua Drapelului Național. Sărbătorim libertatea, dreptatea și unitatea pag. 11

Ziua Imnului Național al României pag. 11

ACTUALITATE

Examene finale pag. 12

Repartiția pe funcții a celei mai noi promoții de maiștri militari de marină pag.12

ABSOLVIRE

O nouă promoție de maiștri militari de marină la început de drum pag.13

Fata de 10! Din Țara Moșilor, la bordul fregatei „Regele Ferdinand” pag. 14

PROFIL

Interviu: Elev fruntaș Andrei Mitu a dat actoria pe viața în uniformă pag. 15

POSEIDON

Revista Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale “Amiral Ion Murgescu”

Mai mult decât profesie, pasiune!

Coordonator: Pcc. Cristina SÎMBETEANU;

Redactori: Cristina SÎMBETEANU; Elv. frt. Andreea VINTILĂ

Foto: Cristina SÎMBETEANU; Centrul Media al Forțelor Navale; Shutterstock.com

Tehnoredactare: Cristina SÎMBETEANU

GALERIA COMANDANȚILOR

Contraamiral (r) ing. Marcel DRAGU pag. 18

INTERVIU LA DUBLU

Viața de mămică în uniformă, văzută prin ochii a două eleve ale Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale pag. 20

TEHNIC

Noțiuni generale privind instalațiile navale (I) pag. 23

PROBLEME CLIMATICE

Jumătate dintre coralii Marii Bariere au pierit în ultimul sfert de secol pag. 25

MAGAZIN

Japonia are un nou submarin diesel-electric pag. 26

Un submarine nuclear francez a testat o rachetă M51 pag. 27

INEDIT

Superstiții marinărești pag. 17

Epava unei nave naziste ar putea deține cheia pentru găsirea comorilor Salonului de Chihlimbar pag. 28

PASIUNI

Elev fruntaș Vlad Puiu redă emoția momentului prin obiectivul aparatului de fotografiat pag. 29

GÂNDURI PENTRU SUFLET

Te-am așteptat cu nerăbdare să te întorci din valuri pag. 31

Nemuritori în valuri pag. 31

De-ai fi... pag. 31

O provocare neobișnuită

Opildă din popor spune că dacă vrei să stârnești amuzamentul Divinității, îi povestești planurile tale. În această notă s-ar putea descifra și modul în care a decurs pentru Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale prima jumătate a anului 2020.

Am pășit în noul an cu mult optimism, cu încredere și cu entuziasm că vom bifa „îndeplinit cu succes” în dreptul fiecărui obiectiv pe care ni l-am propus.

Pandemia de SARS-CoV 2 a venit însă să dea peste cap nu doar învățământul tehnic militar de marină, dar viața întregii omeniri, în ansamblu.

Așa se face că am fost nevoiți să ne adaptăm unor condiții noi. A trebuit să găsim soluții pentru a transfera aproape întregul proces educațional în sfera virtuală. A fost dificil, dar am reușit. Am făcut ce știu militarii cel mai bine: ne-am adaptat contextului pentru a duce la îndeplinire misiunea. Putem afirma, cu mândrie, că anul acesta, am fost singura școală militară de maiștri militari care a reușit să asigure absolvenților promoției 2020 efectuarea stagiului de practică în unități. Ne-am dorit să oferim Forțelor Navale Române o nouă serie de maiștri militari bine pregătiți și putem afirma cu tărie că am reușit. Niciun element din procesul de instruire al celor mai tineri maiștri militari de marină nu a fost trecut cu vederea, iar acest fapt ne redă optimismul că, în curând, viețile noastre și activitățile vor reveni la normal.

Promoția „General Ioan Emanoil Florescu 200” va rămâne în istoria școlii drept una aparte prin multitudinea de evenimente unice pe care le-a bifat. De la voiajul istoric al Navei-școală „Mircea”, care în 2019, a aniversat 80 de ani de la intrarea în serviciul Marinei Militare Române, la cea de-a zecea fată șefă de promoție de când instituția admite și fete până la momentul acut al prezentului în care ținuta militară s-a completat cu un element neașteptat: masca de protecție împotriva transmiterii virusurilor.

Timp de doi ani, proaspeții absolvenți au visat la momentul când pe umeri vor purta tresele de maistru militar clasa a V-a, iar din public vor simți vibrația pozitivă a mândriei celor apropiați. Din păcate, pentru părinți, frați, surori, bunici, iubiți ceremonia de absolvire s-a putut vedea doar online prin intermediul platformelor de socializare. Zâmbetele, lacrimile de fericire, emoția absolvirii au fost aproape cenzurate de fâșia de material bleu ciel care acoperă astăzi chipurile tuturor. Un lucru nu poate fi cenzurat însă și anume fericirea și satisfacția momentului în care știi că ai învins, că ți-ai cucerit, în sfârșit țelul. Asta au simțit și cei 34 de absolvenți ai Promoției 2020 și, sperăm, că aceeași emoție frumoasă o vom simți cu toții, în curând, când vom scăpa de flagelul pandemiei, iar în viețile noastre se vor strecura din nou undele bucuriei, precum razele soarelui, la orizont, după o furtună pe mare.

Bun cart înainte vă urează
Redacția

Activități de promovare a ofertei educaționale pentru anul școlar 2020/2021

Inceputul de an ne-a găsit, din nou, în mijlocul elevilor de liceu din municipiul și județul Constanța. Elevii militari și maiștri militari de marină cu experiență, au făcut cunoscută oferta educațională a Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale și beneficiile carierei de tehnician în Marina Militară.

Fotografii, imagini video și mărturi autentice au venit să descrie ceea ce înseamnă învățământul

postliceal militar de marină, practica la bordul navei-școală „Mircea” și viața bordul navelor de luptă, care iau parte la exerciții și misiuni NATO.

Elevii de clasa a XII-a din zece licee constănțene au aflat astfel că, pe lângă universități și școli postliceale civile, au și opțiunea Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale, care îi scutește de bătaia de cap cu taxa de școlarizare și le asigură, fără excepție, un loc de muncă la finalizarea studiilor.

Premianți la sesiunea de comunicări științifice a elevilor, de la Sibiu

În perioada 28-30 ianuarie, 11 elevi militari de anul al II-lea, însoțiți de Căpitan-comandorul Iulian Bostan, au participat la prima ediție a Sesiunii de comunicări științifice a elevilor, organizată de proaspăt-înființata Școală Militară de Maiștri Militari și Subofițeri pentru Tehnologia Informației, Comunicații și Apărare Cibernetică de la Sibiu.

Elevii militari de la Constanța au înscris lucrări la patru din cele șase secțiuni ale sesiunii de comunicări, respectiv: Științe socio-umane, Sisteme moderne de armament și navigație, Limbi străine și Tehnologia informației și inteligență artificială. De altfel, viitorii maiștri militari de marină s-au întors de la Sibiu cu nu mai puțin de nouă diplome, dintre care două pentru premiul I.

Sesiunea de comunicări științifice a elevilor de la Sibiu a fost un nou prilej de întâlnire și socializare pentru elevii militari de la școlile de maiștri ale tuturor categoriilor de forțe din Armata României.

Febra examenelor de final de semestru

În perioada 22-31 ianuarie 2020, elevii Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” au susținut sesiunea de examene care încheie primul semestru din anul școlar 2019-2020.

Cu emoții pentru elevii de anul I și siguranța experienței pentru cei din anul al II-lea, sesiunea de examene s-a încheiat cu rezultate satisfăcătoare pentru toți cei 127 de viitori maiștri militari de marină aflați în pregătire la Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale.

Să ne cunoaștem istoria!

161 de ani de la Unirea Principatelor Române

Dincolo de evenimentele istorice în sine, contează întotdeauna contextul social și politic în care acestea au avut loc. Pe 24 ianuarie am aniversat 161 de ani de la Unirea Principatelor Române sub conducerea domnitorului Alexandru Ioan Cuza.

Cu acest deosebit prilej, elevii Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale l-au avut invitat pe directorul Muzeului Militar Național „Ferdinand I” – filiala Constanța, dr. Costin Scurtu. Acesta a susținut

o prelegere despre actul Miciei Uniri, context în care a oferit audienței o serie inedită de perspective din care să privească evenimentul istoric de la 24 ianuarie 1859, dar mai ales realitatea socială și politică actuală.

Dr. Costin Scurtu a invocat importanța cunoașterii trecutului pentru a putea anticipa ceea ce ne rezervă viitorul. Prelegerea istoricului constănțean a ascuțit simțurile elevilor militari, deschizându-le totodată apetitul pentru informații din domeniul istoriei.

AM ADUS MAREA MAI APROAPE DE ELEVII ARGEȘENI

Aproximativ 2000 de elevi din Pitești, Curtea de Argeș, Mioveni și Țițești au aflat, în perioada 17-20 februarie, despre avantajele învățământului militar de marină.

Maiștri militari și elevi ai Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale au stat de vorbă cu liceenii argeșeni, le-au aflat curiozitățile legate de cariera de marinar militar și le-au oferit răspunsurile și îndrumarea de care aveau nevoie.

Una dintre activitățile organizate de Forțele Navale Române, în Pitești, s-a desfășurat în incinta unui mall din oraș. Acolo, marinarii militari au expus machete ale unor nave de luptă și lucrări de matelotaj, totul pentru a le oferi piteștenilor o imagine cât mai fidelă a ceea ce înseamnă Marina militară. Maiștrii militari au organizat și ateliere, unde copiii, dar și pasionații de toate vârstele, au putut vedea cum se realizează nodurile marinărești și ce la ce pot fi folosite acestea.

Liceenii au avut și ei la dispoziție standul Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale, unde au primit consiliere privind procedura de înscriere, selecție și admitere în învățământul postliceal militar de marină.

Marinarii militari au desfășurat în județul Argeș și o serie de acțiuni umanitare și de voluntariat, care au adus zâmbete pe chipurile unor copii instituționalizați într-un centru de plasament și un strop de mângâiere unui grup de 200 de persoane vârstnice din două centre de îngrijire și asistență.

ELEVII MILITARI AU FOST VESTITORII primăverii PENTRU constanțence

Elevii militari au fost, pe 1 martie, vestitorii primăverii pentru clientele unui hypermarket din Constanța.

Cu sprijin de la Comitetul Național Român pentru Drepturile Copilului – Constanța, trei dintre viitorii maiștri militari de marină au împărțit doamnelor și domnișoarelor tradiționalele mărțișoare și le-au urat să aibă parte de o primăvară însoțită la propriu și la figurat. La rândul lor elevii militari s-au bucurat să primească la schimb zâmbete calde de recunoștință și încântare din partea domnișoarelor și doamnelor de toate vârstele.

Mărțișoarele dăruite clienților hypermarketului din Constanța au fost lucrate manual

de dobrogeni de naționalitate bulgară, totul ca o dovadă că valorile sufletului, ale culturii și tradiției milenare nu cunosc frontiere.

De asemenea, constanțenii care s-au aflat la cumpărături în magazinul unde noi am împărțit mărțișoare au aflat și un lucru inedit: legenda din spatele frumosului simbol al mărțișorului, care nu este doar al românilor, ci și al vecinilor noștri bulgari, care cunosc tradiția drept „Martenița”.

Pe 2 martie, a fost rândul doamnelor și domnișoarele, angajate sau eleve ale Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale să fie surprinse de băieți cu câte un mărțișor cu specific marinăresc și câte o floare, care să le amintească de gingășia, delicatețea și sensibilitatea caracteristic feminină.

Pentru bucuria unor copii,
Iepurașul de Paști a îmbrăcat ținuta militară

In vremuri caracterizate de răceală și distanțare socială, a reda unei familii nevoiașe siguranța zilei de mâine este un gest menit să încălzească suflete. Echipați cu măști de protecție și mănuși de unică folosință, am mers să le demonstrăm unor copilași crescuți doar de un tată fără suficiente posibilități financiare că Iepurașul de Paști nu a uitat adresa lor.

I-am găsit pe toți șase și pe tatăl lor, în locuința lor modestă, cu două camere, din incinta Portului Constanța. Tatăl, care de trei ani poartă singur de grijă celor șase copii ai săi, glumește timid, vizibil emoționat: „De mai bine de o lună am intrat în șomaj tehnic și de atunci sunt ca Albă ca Zăpada: am grijă de cei șase pitici! Când eram la serviciu, aveam o vecină care stătea cu cei mici, dar de când cu izolarea la domiciliu, nu mai poate veni“, ne mărturisește Nea Marin.

Având vârste apropiate, micuții își petrec zilele jucându-se în casă. Afară n-au mai ieșit de o lună. Sora lor cea mai mare, Raluca, are 14 ani și visează la o carieră în Forțele Navale Române. A

susținut probele de selecție pentru admiterea la liceul militar, dar baremul pentru proba de alergare a învins-o la 10 secunde. „Dar nu mă las! Voi merge la un liceu civil, iar după aceea am două opțiuni: Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale sau Academia Navală“, promite adolescenta.

Nea Marin a făcut tot posibilul pentru ca fiica lui cea mare să aibă acces la internet în această perioadă, pentru a putea urma cursurile online. „Vreau s-o văd realizată! Pe toți de fapt, dar cu ea am cele mai mari emoții acum pentru că e clasa a VIII-a și urmează să intre la liceu“, mai spune tatăl.

I-am lăsat bucuroși și optimiști pe cei șase copii din familia Matei. Zâmbetele lor au fost lumina care ne-a încălzit inimile înainte de Sfintele Sărbători de Paști. Vrem să auzim din partea lor numai vești bune, iar dumneavoastră vă spunem că deconectarea de la propriile griji și apăsări și ajutorarea cuiva pentru care soarta pare să fi rămas fără generozitate, este un remediu minunat pentru suflet, nu doar de sărbători, ci în fiecare zi.

GEST UMANITAR

Un pluton de elevi de anul I ai Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale a mers miercuri, 11 martie, la Centrul Regional de Transfuzii Sanguine Constanța pentru a dona sânge în sprijinul unui pacient rănit ca urmare a unui accident de muncă.

Important de știut este că nevoia de rezerve de sânge este permanentă pentru toate Cen-

trele de Transfuzii Sanguine din țară. Beneficiile donării de sânge sunt multiple pentru sănătatea donatorului, contribuind semnificativ la întărirea sistemului imunitar, iar o singură donare poate salva până la trei vieți. De reținut este și faptul că sângele nu este un produs ce poate fi obținut artificial, în laborator, iar în cazul în care un pacient are nevoie de o transfuzie, unica soluție este donarea.

Pandemia de COVID-19 a mutat învățământul tehnic de marină online

- De vorbă cu elevii militari și cu profesorii acestora despre avantajele și dezavantajele învățământului la distanță
- Soluții pentru a ține pasul cu noile cerințe din domeniul educației

Pe 1 iunie, elevii de anul II ai Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” s-au întors în bănci, pentru încheierea anului școlar 2019-2020, în timp ce colegii lor, din anul I, au continuat pregătirea teoretică în sistem virtual.

Am vrut să aflăm cum a fost experiența cursurilor online pentru elevii militari, dar și pentru profesorii acestora. Nu este greu de dedus faptul că învățământul tehnic, axat, în principal, pe noțiunile practice pe care le transmite elevilor, a fost pus în dificultate în perioada cursurilor desfășurate pe internet.

„Ca militari, suntem învățați să facem față situațiilor neprevăzute. Așa s-a întâmplat și odată ce am fost anunțați că vom susține cursurile online. Ne-am conformat noii situații așa cum am putut. Ținem în permanență legătura cu instructorii și profesorii prin e-mail, whatsapp, telefon, dar cea mai folosită metodă rămâne cea a videoconferinței prin aplicația Zoom. Dar, în orice caz, situația este neobișnuită pentru noi, care am ales să devenim maiștri militari”, spune elev fruntaș Cristian Tolonton, unul dintre elevii de anul I, pentru care cursurile continuă de acasă.

Totuși, unii au găsit și partea bună în această metodă nouă de abordare a educației. Doamna profesor Irina Pavel, din cadrul Catedrei de Electromecanică navală, ne-a dezvăluit că, deși s-a aflat la prima experiență de acest gen, este de părere că aceasta a fost de bun augur: „m-a îmbogățit profesional, am avut parte de provocări și eu și elevii, care ne-au testat capacitatea de adaptare la situații noi, dar care însumate dau

un rezultat pozitiv. Am avut emoții la început pentru că depindeam în totalitate de tehnologie, emoții ce s-au dovedit întemeiate deoarece conexiunea la internet nu a fost tot timpul satisfăcătoare”, mărturisește prof. Irina Pavel.

Și pentru că s-a pomenit despre provocările tehnologiei moderne, am discutat și cu un elev care locuiește într-o zonă pitorească din Delta Dunării, dar unde conexiunea la internet este încă un lux. „Sincer să fiu, am trăit câteva momente amuzante, în timpul cursurilor online. Pentru că locuiesc într-o zonă ceva mai izolată, am fost nevoit uneori să ies pe ulița satului ca să primesc semnal bun pentru datele mobile și astfel să mă pot înțelege cu profesorul aflat de cealaltă parte a ecranului smartphone-ului. Este dificil și enervant să încerci să participi la un curs online când nu ai la dispoziție o conexiune eficientă la internet”, ne-a spus elev caporal Ioan Țuțuiianu, care s-a bazat foarte mult și pe răbdarea și disponibilitatea instructorilor.

Unul dintre aceștia este maistrul militar clasa I Viorel Marcu, din cadrul Catedrei de Navigație și arme sub apă. „Cursul online pentru Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale nu este unul propice. Noi trebuie să ne axăm în primul rând pe partea practică - în cazul nostru, aparatul electric de navigație, iar elevii trebuie să știe să opereze pe ea. Prin cursurile online încercăm să le predăm doar partea de teorie, dar având în vedere că noi pregătim operatori și tehnicieni care să lucreze, adesea de unii singuri, cu aparatul de la bordul navelor, nu putem vorbi de avantaje. Nu poți să îi explici unui elev militar un circuit electric, online. Fizic, nu ai cum, pentru că, deși el și-a însușit partea

de teorie, partea practică nu poate fi nicicum substituită virtual”, este opinia M.m. I Viorel Marcu.

Pentru a verifica nivelul de satisfacție al elevilor în ceea ce privește utilizarea platformelor online pentru învățare, prof. Irina Pavel le-a aplicat elevilor săi un chestionar, firește, tot în format electronic. „Am încercat să cuprind nivelul de satisfacție al elevilor vis-a-vis de desfășurarea cursului utilizând aplicația Zoom, dar și starea lor emoțională în această perioadă. Răspunsurile lor arată că le lipsește atmosfera de studiu de la școală, dar, cei care vor să învețe, învață la fel în ambele situații. Bineînțeles, sunt elevi care nu dispun de tehnologia necesară acestor cursuri, ceea ce era de așteptat”, spune prof. Pavel, care, la rândul său, admite că, în lunile de izolare, i-a lipsit cel mai mult contactul vizual cu elevii: „din punctul meu de vedere, nu pot empatiza cu imaginea virtuală, în aceeași măsură în care pot să o fac cu persoana din fața mea”.

O altă provocare pe care au întâmpinat-o instructorii și profesorii care au susținut cursuri online a fost cea de a menține atenția elevilor, care, în confortul casei, se lăsau ușor distrași de alte preocupări.

În ceea ce privește optimizarea sistemului de învățare online în cazul unui nou episod de pandemie ce ne-ar putea întoarce în izolare, cadrele didactice sunt de părere că cel mai important ar fi accesul egal la tehnologie, fiindcă, în 2020, încă există destui copii și tineri care nu au acces la tehnologie de generație actuală și, ca atare, fac eforturi să participe la cursuri sau să rezolve sarcinile trasate de profesori folosind softuri și dispozitive care și-au depășit termenul de uzură.

Lecții de învățat din perioada celei mai mari pandemii moderne

Pandemia de coronavirus care ne-a dat viețile peste cap nu reprezintă un fapt istoric fără precedent, așa cum tindem să credem uneori. În 1918, în Europa și în Statele Unite ale Americii aproximativ 50 de milioane de oameni și-au găsit sfârșitul răpuși de gripa spaniolă. Debutul pandemiei a avut loc în primele luni ale anului 1918, în America. Majoritatea bolnavilor manifestau dureri de cap, dificultăți de respirație, tuse și febră. Puține luni mai târziu apăreau primele cazuri ale aceluiași tip de gripă în Franța, Belgia și Germania.

Cercetătorii de astăzi studiază detaliile celei mai devastatoare pandemii din istoria modernă a omenirii, așa-numita gripă spaniolă, în încercarea de a găsi puncte și perspective comune care să îi ajute să soluționeze actuala pandemie de COVID 19.

Surorile Laura și Maria Martinez, originare din Spania, au studiat ani la rândul pandemia de gripă spaniolă și ravagiile făcute de acel virus ucigaș. „Este ca și cum ne-am afla într-o mașină a timpului. Tot ce am investigat pare că s-a transpus în propria noastră realitate”, afirmă cele două, citate de presa internațională. Paralelele dintre pandemia actuală și cea de la început de secol XX sunt evidente, mai spun ele.

În 1918, oamenii au crezut că au de-a face cu o răceală banală, iar măsurile de carantină impuse atunci au ajuns să ne fie familiare și nouă. S-au închis școlile, teatrele – locuri populare de socializare și s-au închis granițele.

Spațiile publice, inclusiv telefoanele, erau igienizate în mod constant, iar oamenii din anumite părți ale Statelor Unite primeau amenzi uriașe dacă erau prinși că

nu poartă mască de protecție. În 1918, oamenii au înțeles de la bun început că adunările pot amplifica răspândirea bolii și au recurs la distanțarea socială.

Situație sanitară fără precedent

Al doilea val de îmbolnăviri din perioada 1918-1919, care a generat mai multe victime decât primul, a coincis, în Spania, cu relaxarea restricțiilor de circulație pe teritoriul național și în afara granițelor. Astfel, la un an de la izbucnirea pandemiei în Statele Unite ale Americii, Spania se confrunta cu un număr aproape incontrollabil de focare de infecție. „Sfârșitul pandemiei a depins, în fiecare țară în parte, de informația și de pregătirea specialiștilor, dar și de interesele clasei politice”, afirmă istoricul Jaime Claret Miranda, citat Euronews.com.

Specialiștii din întreaga lume au convenit asupra faptului că sfârșitul pandemiei a avut loc în 1920, când societatea a reușit să dezvolte așa-numita „imunitate de turmă”, cu toate că virusul nu a dispărut niciodată în totalitate.

„Urme ale aceleiași tulpini au fost identificate în alți viruși gripali. Gripa spaniolă a continuat să apară, să sufere mutații și să dobândească materialul genetic al altor viruși”, spune Dr. Benito Almirante, șeful unității de boli infecțioase din cadrul spitalului Vall d'Hebron din Barcelona, potrivit Euronews.com.

Sfârșitul unei pandemii este atunci când nu mai există transmite incontrollabilă în rândul comunității, iar cazurile de infectare scad excesiv, afirmă specialiștii în studiul bolilor infecțioase. Tot ei spun că, știm că suntem pe cale să punem capăt unei pandemii în momentul în care atingem treapta la care cazurile sunt identificate ușor și pot fi monitorizate – cu alte cuvinte, ajungem să ținem situația sub control.

În timpul gripei spaniole, nivelul fricii a variat în funcție de gradul de informație disponibil și de starea de după război a țărilor afectate. De exemplu, spitalele de campanie din Regatul Unit au rămas deschise mult timp după terminarea Primului Război Mondial.

Cu timpul însă, efectul fricii s-a diminuat. Oamenii au învățat să conviețuiască respectând restricțiile și au încetat să se mai îngrijoreze.

Gripa spaniolă în România

Mai contagioasă și mai ucigătoare decât oricare altă maladie cunoscută pînă atunci, gripa spaniolă nu a ocolit nici România. La noi, primul astfel de caz a fost înregistrat undeva în toamna anului 1918. Epidemia ajungea în România după doi ani cumpliți, în care foamea și tifosul deja făcuseră ravagii. Din fericire, soseau și vești optimiste din Vest, iar Marele Război părea că se apropie de final, chiar dacă tragediile încă se țineau lanț. Pe front, nimeni nu era la adăpost de gripa spaniolă.

Regina Maria, la un pas de moarte din cauza maladei

La câteva zile de la intrarea sa triumfală în București, la 1 decembrie 1918, Regina Maria cădea la pat, diagnosticată cu teribila boală care făcea ravagii în Europa. Soția Regelui Ferdinand nota în jurnalul său, la 26 decembrie 1918 următoarele cuvinte: „N-am mai scris

nimic de 20 de zile. Am fost bolnavă, foarte bolnavă. Pe neașteptate, aproape fără să-mi dau seama, parcă m-a izbit ceva în spate și m-a pus jos, tocmai când lumea voia să petreacă cu mine. (...) m-am îmbolnăvit, oribil, dureros, așa cum n-am mai fost niciodată. Au fost zile chinuitoare de febră și stare proastă, de

Istoria ne-a lăsat mărturie grăitoare despre exuberanța anilor 1920, exact anii care au urmat pandemiei de gripă spaniolă și, desigur, celei mai mari conflagrații mondiale cunoscute pînă la acel moment. Cei care au supraviețuit virusului nimicitor au intrat într-o fază de euforie, inclusiv din punct de vedere economic, mai arată surorile Martinez în studiul efectuat.

Pe de altă parte, în contextul creat post-pandemie, pe Bătrânul Continent au început să ia naștere regimurile totalitare. „Memoria oamenilor este scurtă. Totuși, gripa spaniolă a lăsat un anumit nivel de moștenire științifică în rândul specialiștilor, acumulând cunoștințe extrem de importante în tratarea viitoarelor epidemii”, afirmă istoricul Jaume Claret, potrivit Euronews.ro.

Principala lecție pe care ne-o predă trecutul – spune Claret – este că orice măsură care a fost descrisă drept exagerată se va dovedi ulterior insuficientă.

slăbiciune, de înspăimîntător delir și insomnie, de am crezut că o să-mi ies din minți. Deci așa arată faimoasa gripă spaniolă! Bine, voi ști de acum înainte că nu este de glumit cu ea!”

Regina Maria consemnează cu tristețe moartea unor apropiați: „Cât eu am fost bolnavă, s-au mai îmbolnăvit și alții de aceeași boală și doar foarte tîrziu am aflat cu consternare că generalul Lafont (atașatul militar francez), Fotin Enescu, singurul dintre miniștrii noștri cu care intenționam să lucrez pentru binele poporului nostru și Dodel Cerchez au murit toți trei, iar eu n-am știut nimic și nimeni nu mi-a spus, de teamă – și pe bună dreptate – că șocul mă va slăbi. Și a fost, într-adevăr, un șoc și o mare durere; pentru fiecare în felul lui”.

La Curtea Regală a României, bucuria Marii Uniri fusese umbrită de îngrijorarea pentru viața suveranei. „Văzîndu-i pe alții murind în jur, toată lumea tremura pentru mine”, mai notează Regina Maria în jurnalul său. Din fericire, regina avea un sistem imunitar solid, iar acest lucru a ajutat-o să învingă boala. Totuși, abia după o lună a putut începe să-și reia activitățile. Mai mult decât atât, gripa a lăsat sechele. Nu grave, dar foarte neplăcute. Căderea părului a fost o adevărată încercare în timpul turneului întreprins, în perioada martie-mai 1919, în Franța și Marea Britanie. Considerată încă, la 43 de ani, drept cea mai frumoasă regină din Europa, Suverana României Mari decisesese să-și folosească farmecul, relațiile și talentul diplomatic pentru a pleda cauza României în culisele tratativilor de pace de la Paris. Imaginea impecabilă făcea parte din arsenalul acestei campanii de seducție, iar suverana suferea din două motive: pentru că faimoasele sale plete aurii se răriseră îngrijorător și pentru că nu avea nici un fel de bijuterii, indispensabile pentru „acele mici rețușuri de strălucire, care completează ținuta unei regine”. Podoaba capilară a reginei avea să se regenereze la scurt timp, însă bijuteriile – trimise la Moscova împreună cu tezaurul țării – nu vor mai fi recuperate niciodată...

ELEVII MILITARI, TRECUȚI PRIN FILTRUL EPIDEMIOLOGIC LA ÎNTOARCEREA ÎN UNITATE

După o absență de aproape două luni și jumătate, elevii militari din anul II de studii s-au întors la școală, luni, pe 1 iunie. Primirea lor a avut loc într-un cadru mai puțin obișnuit, impus de pandemia de coronavirus.

În primul rând, elevii au fost programați să ajungă la ore diferite, pentru a se evita astfel aglomerarea și pentru a nu genera un timp lung de așteptare în zona de triaj epidemiologic. Odată intrați pe poarta unității, elevii au primit măști de protecție, iar bagajele le-au fost stropite cu substanță antibacteriană. Ulterior, fiecare elev a fost preluat de echipa

medicală, compusă din medic și asistent, și i-a fost aplicat chestionarul privind simptomatologia COVID-19, i-a fost măsurată temperatura și s-a efectuat un control sumar, înainte de a primi undă verde să-și continue drumul spre zona de cazare din unitate.

Normele de siguranță sanitară nu se opresc însă la poarta unității, ci sunt extinse și în interiorul cazarmii și în sălile de curs, unde, peste tot, au fost luate măsurile recomandate de autorități pentru respectarea distanței sociale de cel puțin 1,5 metri.

De marți, 2 iunie, elevii s-au întors în bănci și și-au reluat și restul activităților obișnuite în interiorul

unității, firește, cu respectarea normelor sanitare care se impun, respectiv purtarea măștilor de protecție, igienizarea constantă a mâinilor cu apă și săpun sau cu substanțe antibacteriene, dar mai ales păstrarea distanței între grupuri.

Elevii militari vor rămâne încazarmați până la începutul lunii iulie, timp suficient pentru ei să poată recupera noțiunile practice care nu le-au putut fi predate online. Urmează apoi o perioadă scurtă de stagiu la bordul navelor militare, înainte ca viitorii maiștri de marină să primească diplomele de absolvire și să fie avansați la primul grad militar din cariera lor, acela de maistru militar clasa a V-a.

Sărbătorim *libertatea, dreptatea și unitatea*

Tot ce semnifică drapelul național a luat ființă prin acțiunile unor oameni deosebiți. Fiecare fragment care compune simbolistica stindardului național a fost scris cu prețul vieții eroilor acestei națiuni.

Vineri, 26 iunie, pe platoul din incinta unității, ceremonia de ridicare a pavilionului a avut loc într-un cadru special. 26 iunie este data la care sărbătorim semnificațiile profunde ale Drapelului Național, unul dintre cele mai importante simboluri

ale statului.

După intonarea imnului de stat și înălțarea pavilionului, Maistrul militar de comandă al Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale, M.m.p Laurențiu Dragomir, a rostit în fața personalului militar, civil și a Companiei I de elevi un discurs despre însemnătatea Tricolorului.

Toate marile evenimente care au marcat istoria recentă a României moderne s-au desfășurat sub faldurile acestui tricolor. Drapelul Național reprezintă legătura dintre trecut, prezent și viitor. El ne amintește de

sacrificiile făcute de întreaga națiune pentru a avea, astăzi, un stat democratic, în care drepturile fundamentale ale omului și principiile statului de drept sunt pe deplin respectate.

Înălțarea pavilionului este, de fiecare dată, un moment emoționant, în care trăim mândria de a aparține acestei națiuni. Identificăm drapelul cu pacea, siguranța și libertatea. Onorul dat la pavilion este onor dat istoriei, culturii și tradițiilor care întregesc și definesc acest popor!

Ziua Imnului Național al României

Pentru elevii militari, fiecare zi începe cu ridicarea pavilionului și cu intonarea imnului de stat al României. Astăzi, ei au sărbătorit Ziua Imnului Național, alături de constanțeni, în Piața „Ovidiu”, în cadrul unui eveniment organizat cu respectarea tuturor măsurilor de prevenire a răspândirii noului tip de coronavirus.

Pe 29 iulie, de Ziua Imnului Național, celebrăm data la care „Deșteaptă-te române!” a fost intonat pentru prima oară de către revoluționarii lui Tudor Vladimirescu, în Grădina Publică din Râmnicu Vâlcea, în 1848. Mai presus decât atât, Ziua Imnului este o sărbătoare a conștiinței naționale și un prilej deosebit să ne aducem

aminte de valorile și simbolurile care ne unesc. Pentru fiecare militar, imnul național, asemeni jurământului de credință, este un simbol al respectului deosebit pe care îl are pentru pământul românesc și pentru istoria acestui popor.

Conținutul profund patriotic și național al poeziei a însușit numeroasele adunări ale militanților pașoptiști, pentru drepturi naționale. A fost intonat în timpul Războiului de Independență, în Primul Război Mondial și la Marea Unire din 1918. A fost, de asemenea, intonat în cel de-al Doilea Război Mondial.

„Deșteaptă-te române!”, având la bază versurile poemului „Un răsunset”, de Andrei Mureșanu, a fost interzis după instaurarea regimului comunist, timp de

aproape o jumătate de secol. A fost cântat, însă, în timpul revoltei de la Brașov, din 15 noiembrie 1987 și în timpul Revoluției din decembrie 1989. Imediat după Revoluția din decembrie 1989, „Deșteaptă-te române!” a fost ales imn național al României, fiind consacrat prin Constituția din 1991, modificată și completată prin Legea de revizuire nr. 429/2003. Astfel, în forma actuală, Constituția prevede, prin Articolul 12, că imnul național este „Deșteaptă-te române!”, acesta fiind considerat simbol național, alături de drapelul tricolor, stema țării și sigiliul statului.

La mulți ani, de Ziua Imnului Național al României!

Examenе finale

Absolvenții promoției 2020 a Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” au navigat pe valuri de emoții, marți, 14 iulie, când au susținut examenul final pentru obținerea certificării profesionale.

Cei 33 de elevi militari s-au prezentat, pe rând, în fața comisiilor de examen, pentru a-și prezenta lucrarea de maestru, compusă dintr-o parte tehnică și o parte teoretică. Fiecare viitor maestru militar de marină sau agent de poliție de frontieră a făcut dovada însușirii cunoștințelor necesare pentru a porni în noua carieră. Fie că s-au pregătit sub îndrumarea profesorilor sau pe cont propriu, în perioada de izolare la domiciliu, elevii militari nu au lăsat fără răspuns niciuna dintre întrebările venite din partea examinatorilor.

Evaluarea s-a desfășurat în condiții sanitare stricte impuse de pandemia de SARS-COV 2. Atât elevii, cât și membrii comisiilor au purtat în permanență măști de protecție și au respectat normele de distanțare fizică.

Repartiția pe funcții a celei mai noi promoții de maiștri militari de marină

Emoțiile au fost la cote înalte, marți, 21 iulie, pentru cei 33 de absolvenți ai Promoției 2020 „General Ioan Emanoil Florescu” a Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale.

În prezența reprezentanților Statului Major al Apărării, Statului Major al Forțelor Navale și ai Poliției de Frontieră, cei 29 de maiștri militari de marină și patru agenți de poliție și-au ales primul loc de muncă din carieră.

Prima repartitie pe funcție este unul dintre evenimentele cruciale din cariera fiecărui absolvent de învățământ militar. Fie că au optat să își înceapă cariera alăturându-se echipajului uneia dintre fregate sau au considerat că se regăsesc mai degrabă exploatănd tehnica de la bordul unei nave fluviale, fiecare proaspăt maestru militar de marină are nădejdea că primul loc de muncă îi va purta noroc, nava îi va fi profesor, iar echipajul o a doua familie.

„Am ales să merg la dragorul maritim 30 «Slt. Alexandru Axente» pentru că iubesc marea și pentru că îmi doresc să am parte de misiuni care să îmi dea ocazia să pun în apli-

care ceea ce am învățat în școală și, în același timp, să îmi ofere șansa să mă dezvolt profesional cât mai mult, încă de la începutul carierei. Știți cum se mai spune că dragoarele maritime sunt adevăratele «nave-școală» care îi fac mai puternici pe marinarii militari”, afirmă M.m.V Dorin Mocanu.

„Eu am optat pentru o unitate de uscat. Cariera mea debutează la Divizionul 508 Rachete de Coastă. Sunt optimist vizavi de acest început, mai ales că am planuri mari de ascensiune în specialitatea aceasta a rachetelor. Se discută mult despre modernizarea acestui divizion, iar eu vreau să fiu parte din echipa care va exploata noile baterii de coastă, atunci când va fi cazul”, ne-a mărturisit și M.m. V Sebastian Drîngu.

Pe 31 iulie, într-un cadru restrâns, impus de restricțiile necesare prevenirii răspândirii virusului SARS-COV 2, cei 33 de absolvenți vor fi, oficial, avansați la gradul de maestru militar clasa a V-a și, respectiv agent de poliție.

La începutul lunii august, fiecare se va prezenta la unitatea la care a fost repartizat pentru a-și lua în primire atribuțiile.

O NOUĂ PROMOTIE DE MAIȘTRI MILITARI DE MARINĂ LA ÎNCEPUT DE DRUM

La Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” a avut loc, vineri, 31 iulie, festivitatea de absolvire, de acordare a primului grad militar și de înmânare a certificatelor de atestare profesională a celor 33 de absolvenți ai promoției 2020 „General Ioan Florescu”.

29 de absolvenți școlarizați pentru structurile Forțelor Navale Române au fost avansați la gradul de maistru militar clasa a V-a, în timp ce patru absolvenți școlarizați pentru structuri ale Ministerului Afacerilor Interne au primit gradul de agent de poliție.

Evenimentul a fost onorat cu prezența de către șeful Statului Major al Apărării, general-locotenent Daniel Petrescu, șeful Statului Ma-

ior al Forțelor Navale, contraamiral Mihai Panait, șeful de Stat Major al Comandamentului Forțelor Întrunite „General Ioan Emanoil Florescu”, comandor Marian Săvulescu, precum și de directorul adjunct al Gărzii de Coastă, comisar-șef de poliție Alexandru Oae.

În mod excepțional, din cauza restricțiilor impuse de criza sanitară din România, ceremonia s-a desfășurat într-un cadru restrâns, care nu a permis accesul familiilor și apropiaților absolvenților. Pentru a veni în sprijinul acestora, întregul eveniment a fost transmis, în direct, pe pagina oficială de Facebook a Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale.

Anul acesta, pentru a zecea oară în istoria școlii, șef de promoție este o fată, maistru militar clasa a V-a Ioana Marinela Bota, cu media 9,59.

În semn de apreciere, ea a primit din partea șeful Statului Major al Forțelor Navale emblema de merit „Știință militară clasa a III-a”.

* * *

Cu tresele de maistru militar clasa a V-a pe umeri, cei 29 de absolvenți ai promoției 2020 „General Ioan Emanoil Florescu”, școlarizați pentru Ministerul Apărării Naționale, sunt pregătiți să își ocupe locurile în unitățile Forțelor Navale Române, unde să își demonstreze priceperea și dăruirea.

De asemenea, cei patru absolvenți ai promoției, școlarizați pentru structuri ale Ministerului Afacerilor Interne sunt gata pentru primul pas în cariera de agent în cadrul Gărzii de Coastă.

Tuturor le urăm Bun cart înainte și zile fără furtună!

FATA DE 10!

Din Ţara Moţilor, la bordul fregatei „Regele Ferdinand”

La cei 29 de ani ai săi și odată cu primirea treselor aurii de maestru militar, Ioana Marinela Bota intră în istoria Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale ca fiind cea de-a X-a fată șefă de promoție, din 2001 încoace, de când instituția admite și fete.

„Sincer, nu m-am așteptat să fiu eu șef de promoție anul acesta. Competiția a fost destul de strânsă între mine și alți câțiva colegi de ai mei care, pe parcursul celor doi ani, au avut rezultate remarcabile. Dar acum că eu dețin acest titlu, simt că odată cu el vine și o mare responsabilitate de a-mi demonstra excelența”, este de părere M.m. V, Ioana Bota.

Povestea ei începe la Brad, jud. Hunedoara. Acolo a absolvit Colegiul Național „Avram Iancu”, la profilul matematică-informatică. A urmat apoi cursurile Facultății de Ecologie și Protecția Mediului din cadrul Universității Ecologice din București, unde a obținut diploma de licență în 2013.

O întâmplare fericită a făcut ca inima Ioanei să fie furată de un marinar, ofițer în cadrul Forțelor Navale Române. Așa a ajuns tânăra să urce pentru prima dată la bordul

unei nave militare. „Îmi aduc aminte că prima oară când am pășit pe o navă, m-au impresionat în primul rând proporțiile ei. Apoi am fost fascinată de disciplina și rigurozitatea pe care le vedeam în jur, de

precizia cu care maiștri militari și ofițerii își făceau treaba. Cred că atunci am început să îmi doresc și eu o carieră cu astfel de colegi”, își amintește șefa noastră de promoție.

În 2018 a susținut examenul de admitere la Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale și

a fost admisă cu media 10. Instrucții militare și profesorii i-au remarcat potențialul instantaneu și cu toții au știut că această tânără blondă, cu ochii în care pare că a răpit o frântură din cer, își va vedea numele inscripționat în marmură pe placheta rezervată șefilor de promoție ai școlii.

Pe tot parcursul celor doi ani de studii, s-a remarcat prin participare la concursuri, sesiuni de comunicări științifice și competiții sportive de echipă. În ochii colegilor, Ioana Bota a fost mereu un model de responsabilitate și seriozitate.

În calitate de proaspăt maestru militar clasa a V-a, specialist în radiolocație navală, Ioana Bota va încadra o funcție la fregata „Regele Ferdinand”. „Mă atrage foarte mult perspectiva misiunilor externe și pentru că mi-a plăcut foarte mult materia de studiu în timpul școlii, acum sunt nerăbdătoare să pun în aplicare și la locul de muncă ceea ce am învățat. Sper doar să mă încadrez așa cum trebuie în standardul înalt de profesionalism care există la bordul unei astfel de nave militare”, mai spune Ioana.

Îi dorim mult succes și un fir neîntrerupt al reușitelor profesionale. Bun cart înainte, Ioana!

Elev fruntaș Andrei Mitu a dat actoria pe viața în uniformă:

„În România, dacă spui că ești actor e ca și cum ai spune «muritor de foame»”

De la rolul de milițian în România comunistă, într-un serial difuzat pe HBO, la statutul de polițist de frontieră, în viața reală. Andrei Mitu este elev fruntaș, în anul I, la Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale. Încă nu a împlinit 20 de ani, dar gândește cu adevărat pragmatic atunci când vine vorba de viitorul lui. În anii de liceu și-a conturat pasiuni dintre cele mai diverse, care i-au șlefuit caracterul. Acum vorbește cu maturitate despre alegeri înțelepte, despre pasiuni, descoperire de sine și transformări. Citiți interviul în paginile care urmează.

Andrei, am descoperit întâmplător că ești și actor. Ai jucat în piese de teatru, dar ai apărut și pe micul ecran în două seriale foarte cunoscute. Spune-ne, cum a început această poveste?

În clasa a X-a am asistat la câteva spectacole ale trupei de teatru THALIAMAR din Mangalia, un grup artistic local. Aveam 16 ani, mă transferasem de la profilul real la cel uman și mă caracterizau un entuziasm și o energie tipic adolescentine de a face cât mai multe lucruri, de a descoperi pasiuni noi. La început am fost mai reținut; cunoșteam câțiva membri ai trupei, care îmi erau colegi de liceu, iar asta mi-a dat curaj să îi abordez. Apoi, pot spune că am fost omul potrivit la momentul potrivit. Fix la câteva zile după ce am fost cooptat și eu în trupă, Mangalia avea să fie gazda festivalului de teatru „Mangalia Art”, iar THALIAMAR avea să facă oficiile de gazdă pentru trupele venite din alte orașe și care nu au fost puține. Au venit actori din Slatina, Giurgiu, Pitești, Panciu, chiar și din Republica Moldova. Trei zile a durat festivalul, timp suficient să interacționez cu o mulțime de tineri entuziaști ai dramaturgiei. De la fiecare am avut ceva de învățat și am rămas plăcut surprins să descopăr astfel de oameni.

Dar de unde înclinația ta pentru teatru? Mai faci parte din trupă acum? Cum ai ajuns să participi la castinguri pentru seriale și cum ai fost selecționat?

La piese de teatru am fost spectator încă de mic. Cred că acolo s-a format aceasta înclinație. Tot copil fiind, mă fascinau filmele lui Sergiu Nicolaescu. Savuram aparițiile ecranizate ale unor giganti ai cinematografului românesc precum Jean Constantin, Ion Besoiu, Amza Pelea, Stela Popescu și mulți alții. Faptul că făceam parte dintr-un grup artistic și că aveam o oarecare experiență actricească m-au ajutat să câștig cele două castinguri pentru figurație în serialele „Tovarășul milițian” și „The Romanoffs”. Scouterii alegeau actorii mult după aspectul fizic, înălțime, greutate, trăsături faciale.

Ce roluri ai interpretat până acum?

Din start aș vrea să subliniez că rolurile în care am fost distribuit au fost de personaje foarte diferite de ceea

ce sunt eu în realitate. De exemplu, printre primele mele roluri a fost cel al unui tânăr dependent de farmaceutice, în „Pisica verde”, de Elise Wilk. Am mai avut șansa să-l aduc la viață pe Stepan Stepanovici în „Cerere în căsătorie”, de Anton Cehov. Asta la nivel de teatru. În serialele în care am apărut am jucat rolul unui milițian și pe cel al unui cetățean sovietic.

Vorbește-mi un pic despre experiența cu cinematografia. Care erau așteptările tale? Cum consideri că te-a ajutat experiența asta, ca actor, dar și ca persoană? Despre oamenii pe care i-ai cunoscut în urma acestor colaborări ce poți spune?

În privința cinematografului am fost un pic rezervat. Așa cum iarna nu-i ca vara, nici teatrul și filmul nu pot fi asimilate unul celuilalt. Frontul comun pe care l-am identificat eu între ele, și unde m-a ajutat experiența din teatru, a fost tehnica de înțelegere a personajului în pielea căruia trebuie

---

Un polițist de frontieră trebuie să fie integru și dedicat profesiei. (...) Garda de Coastă este o structură cu o importanță istorie pentru țara noastră și rămâne sunt cât se poate de relevantă din punct de vedere al securității, în contextul apartenenței noastre la Uniunea Europeană și la NATO

---

să te transpui. Încadrarea lui într-un tipar, modelarea lui, șlefuirea în așa manieră încât să fie cât mai relevant. Referitor la oamenii pe care i-am întâlnit pe platourile de filmare, pot spune că întreaga experiență a fost ca o gură de aer proaspăt. În doi ani am reușit să recapăt încrederea în ideea că oamenii sunt încă frumoși, iar arta are meritul de a scoate asta la iveală, indiferent că vorbim de actorie, de pictură, de dans, etc.

Deși adolescența ta a fost marcată practic de o experiență atât de profundă ca cea despre care am vorbit, alegerea ta de carieră a fost Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale, unde te pregătești să devii agent de poliție în cadrul Gărzii de Coastă. Ce a influențat această alegere a

ta și de ce o școală postliceală și nu o facultate?

Timpul trecere și, inevitabil, apar și responsabilitățile. În ultimul an de liceu, pasiunea mea pentru viața artistică a luat o pauză. Aveam nevoie să îmi concentrez toată atenția pe învățatul pentru bac și pentru admitere. Viața de artist este frumoasă, fără îndoială, dar și viitorul este incert. În România, dacă spui că ești actor este ca și cum ai spune „muritor de foame” – este o exprimare drastică, dar, din păcate, reflectă realitatea. De ce o școală postliceală militară și nu o facultate? Tot din motive practice. Mi-am dorit să intru cât mai rapid în câmpul muncii, să îmi dobândesc independența financiară, iar apoi am timp să urmez și cursurile unei facultăți. Dar principalul obiectiv al meu după absolvirea liceului a fost să mă alătur corpului agenților Gărzii de Coastă.

Ai în familie sau în cercul de apropiați pe cineva care poartă uniforma Armatei României sau a Poliției de Frontieră?

Am un văr care este polițist de frontieră și pot spune că urmărindu-i parcursul profesional m-am simțit și eu motivat să pornesc pe un drum similar.

Ce calități crezi tu că trebuie să aibă un polițist de frontieră?

În primul rând să fie integru, iar în al doilea rând să fie dedicat profesiei. Poliția de Frontieră, Garda de Coastă, sunt structuri cu o importantă istorie pentru țara noastră și, în continuare, sunt cât se poate de relevante din punct de vedere al securității, în contextul apartenenței noastre la Uniunea Europeană și la NATO.

Revenind la rolul de milițian pe care l-ai jucat. Cum ți-ai făcut documentarea despre personaj? Cum ai reușit să intri în pielea unui astfel de personaj, care pentru tine, care ești născut după căderea comunismului, are mai mult valoare de legendă, dacă pot spune asta...

Nu a fost atât de complicat. A ajutat și faptul că personajul a fost unul de figurație, deci, sincer, nu a fost o muncă semnificativă.

Dar pe lângă preocupările artistice, am remarcat că și sportul joacă un rol important în viața ta.

Da, practic de câțiva ani ju jitsu brazilian, iar pentru mine sportul este un element esențial al disciplinării. Mai mult decât atât este un remediu contra stresului și stărilor de anxietate, cu care m-am confruntat și eu, adolescent fiind. Dincolo de lupta corp la corp cu partenerul este lupta cu sinele. Nu ai în spate o echipă pe s-o poți blama pentru un eșec, ești doar tu cu tine.

Presupun că ai luat o pauză de la majoritatea pasiunilor tale pe durata cât vei fi încazaramat la școală. Ce ai de gând să faci după absolvire? Mergi mai departe cu actoria? Ai de gând să mai participi la castinguri? Sportul îmi imaginez că va rămâne o constantă în viața ta, mai ales că ți-ai ales o profesie care îți cere să ai și o condiție fizică bună.

Cu actoria cred că pot considera că am pus mânușile în cui. Rămân doar la statutul de spectator. Sportul, în schimb, este o ocupație de bază pe care am s-o cultiv cât mai mult timp de acum încolo, în special pentru beneficiile pe care le aduce sănătății fizice și psihice.

Cu ce impresii ai rămas după primul an de școală militară?

Începutul e mereu mai greu. Învățământul militar este mai dificil decât învățământul civil, dar după ce începi să te obișnuiești cu rigorile cazone, realizezi cât de mult te ajută acest lucru să evoluezi. În plus, niciun lucru bun nu vine fără un minimum de efort.

Ce l-ai sfătui să aibă în vedere pe un liceean care acum stă pe gânduri dacă să urmeze cursurile unei școli militare sau nu?

L-aș sfătui să se pregătească intens pentru admitere. Este nevoie de mult efort pentru a intra în sistemul militar și de și mai mult efort, dar și de voință și disciplină pentru a rezista. Oricum, doi ani de școală militară nu sunt un preț deloc mare de plătit pentru un viitor stabil, care îți oferă siguranță și independență financiară, dar și un statut social demn de respect.

SUPERȘTIȚII MARINĂREȘTI

Supersitițiile par să nu fie iertat niciun domeniu, așa că nu-i de mirare că și marinarii le au pe ale lor. Descoperim împreună câteva dintre ele și situațiile care le-au generat.

De ce să nu pleci pe mare într-o zi de vineri?

Se spune că ziua de vineri este pentru marinari purtătoare de ghinion și că nu e bine să urci pe navă cu piciorul stâng sau să pleci pe mare într-o zi de vineri. Tocmai pentru a dovedi că superștiția cu ziua de vineri este neîntemeiată, pe la 1800, în Anglia, a fost echipată o navă, numită „HMS – Friday”, cu un echipaj selectat într-o zi de vineri și cu un căpitan numit James Friday (n.red. vineri), care a plecat în croazieră într-o... vineri. Din nefericire, nava nu s-a mai întors niciodată în port și nici nu s-a mai auzit niciodată, nimic despre ea, dispărând în mod misterios, parcă pentru a întări superștiția.

Fără femei la bord???

Există superștiția că femeile imbarcate la bordul unei nave aduc ghinion. O altă superștiție spune că nu trebuie să schimbi niciodată numele unei nave, pentru că este un semn rău, de foarte rău augur. Ia să vedem dacă e așa sau nu. Prima femeie – ofițer în Marina Comercială Română a fost Irina Constantziu-Vlassopol. Ea a navigat împreună cu soțul ei destul de mult timp pe cargoul, botezat în cinstea socrului ei „Ing. N.Vlassopol”; aceasta era nava „Oituz” care a fost rebotezată (!) de familia Vlassopol, împotriva superștiției care se împotrivesc schimbării numelui unei nave. Situația se petrecea între anii 1930-1937, când regele Carol I i-a înmănat personal femeii-ofițer, „Medalia Maritimă cls.III Navigator”. Din păcate, lucrurile nu au decurs conform așteptărilor și în 1936, Irina Constantziu-Vlassopol și căpitanul Vlassopol se despart,

iar nava nu mai navighează sub pavilion românesc, deoarece fostul soț înregistrează cargoul sub pavilion panamez. Se poate spune, așa dar că femeia la bord și rebotezarea navei le-a purtat ghinion și celor doi și vaporului. În zilele noastre există și prima femeie-ofițer de marină militară din ultimii 30 de ani; este absolventa a promoției 2006 și se numește Georgiana Marin. Tânăra activează în prezent ca profesor la Academia Tehnică Militară, deci... la uscat! Coincidență?

„Mâna rea” și sticlă nespărta

Anul 1977 a fost nefast României, s-au petrecut multe drame, cutremurul și drama petrolierului „Independența” numărându-se printre acestea. O veche superștiție se referă la obiceiul ca orice navă să fie botezată și lansată la apă prin spargerea unei sticle de șampanie; dacă sticla respectivă nu se spargea „din prima” acesta era un semn de rău augur pentru nava aceea și pentru echipajul ei. Lansarea la apă a petrolierului „Independența” a avut loc la 27 mai 1977, iar sticlă tradițională a fost lansată de „mâna rea” a Elenei Ceaușescu, astfel că nu s-a spart! Până la urmă, nava a fost lansată la apă și a navigat până la 15 oct. 1979 când, aflată în apele Mării Marmara, în strâmtoarea Bosfor, a colizionat de o navă grecească și apoi a ars timp de 29 de zile și nopți. Au murit atunci 42 de marinari, 13 au fost dați dispăruți și doar trei s-au salvat. A fost o dramă cumplită, care întărește superștiția „mâna rea”, „sticlă nespărta”.

Contraamiral (r) ing. Marcel DRAGU

„Este o istorie în care mă înscriu și eu, vreme de aproape 20 de ani, încheind o carieră pe care am iubit-o și respectat-o din mare convingere și pasiune. Păcat că vremurile nu s-au ridicat la nivelul patriotismului meu, la devotamentul meu, la dăruirea mea! Oricum, am părăsit Școala, Marina și Armata cu fruntea sus, în apogeu de competență și recunoaștere, la gradul de contraamiral, pe care-l meritam mai de mult. Mai bine mai târziu, decât niciodată”

F iul învățătoarei Cornelia și al căpitanului de infanterie erou Ilie Dragu, Marcel Dragu a văzut lumina zilei pe 16 iulie 1937, în comuna Lita, județul Teleorman.

„Era prin anul 1937, când luna apărea tot acolo, soarele tot prin locurile cunoscute, când mi-a venit mie să mă nasc, la Lița, în casa bunicilor din partea mamei, într-o zi de 16 iulie ca toate celelalte. (...) Lița asta este pe undeva prin Teleorman, pierdută (atunci) prin țărâna satelor de câmpie, aproape de confluența Oltului cu Dunărea cea mare. (...) Și după așa bucurie, am revenit în Basarabia, unde am fost «planificat» să vin pe lume”, mărturisește în volumul său autobiografic, publicat în 2012, contraamiralul Marcel Dragu.

Figură proeminentă a copilăriei sa, tatăl, Ilie Dragu, a fost cel mai probabil modelul de inspirație al militarului de carieră care avea să devină Marcel Dragu, servind, la rândul său drept etalon pentru alții.

„Tatăl meu, Ilie R. Dragu, ofițer de grăniceri, pe malul Nistrului, mama, Cornelia, învățătoare, plimbată prin toate satele după el, primul Stodolna, apoi Lalova, Dubăsari - sat, Susleni, trăit în cazarmă, așa erau ordinele... două refugii, de fiecare dată mama cu mine sub braț și tatăl rămas acolo, ultimul în martie 1944, aruncați pe geam într-un tren plin de oameni disperăți. Atunci mi-am văzut tatăl pentru ultima oară, pe peron, în uniformă, cu mâna la caschetă, rămas singur la propriu (în toată gara Călărași) și la figurat, cu unitatea lui, în satul Susleni, atunci și acum, la 17 km de Orhei. Aici am început clasa I, de fapt, eram doar înscris, pentru că învățam acasă, cu maică-mea, dar cred că am dat și pe acolo pentru că mi-au rămas multe amintiri din curtea școlii, astăzi demolată. Era casa cuiva, cu patru-cinci camere, undeva pe un deal din care, ca la stadion, vedeai tot satul! (...) Din Susleni, a doua perioadă din Basarabia, nu pot să uit, au fost zile frumoase, eram răsfățatul soldaților, mâncam cu ei, aveam gamela mea și tot echipamentul de soldat, inclusiv raniță, moletiere, ceva mai mici dar ca toți ceilalți. (...) Aveam o pușcă cu dopuri de o împușcam pe fata preotului, Polia, pe sub masă, cu păpușa-n brațe și, la poartă, lângă santinelă, prezentam și eu arma! Așa se face că întregul ce vreau să mă fac când voi fi mare, spuneam că «santinelă!»! Și santinelă am ajuns!”, își amintea contraamiralul Dragu în filele autobiografiei sale.

A absolvit Școala elementară în anul 1950, Liceul teoretic în 1954, Facultatea de Marină - specialitatea Mașini Navale din cadrul Academiei Tehnice Militare, în 1960.

A fost înălțat la gradul de sublocotenent în 1955, a parcurs toate etapele profesionale, iar în anul 2008, pentru activitatea sa deosebită, în 1994, obține gradul de contraamiral de flotilă. Este avansat apoi la gradul de contraamiral în anul 2008.

De-a lungul carierei sale, contraamiralul Marcel Dragu a activat ca ajutor al comandantului Unității de Luptă Electromecanică, în perioada 1960-1961. A urmat funcția de comandant al Unității de Luptă Electromecanică pe un dragor de radă din Divizionul 19 Dragoare de Radă (1961-1962), comandant al Unității de Luptă Electromecanică pe vânătorul de submarine 3 din cadrul Divizionului 50 Vânătoare de Submarine din Divizia 42 Maritimă (1962-1963), inginer-șef (1963-1967), respectiv șef al Atelierului 347 Puitor din Brigada 24 Fluvială (1967-1974), comandant al Secției 347 Puitoare, Revizii și Reparații

nave și tehnică de luptă (1974-1975).

La 3 octombrie 1975 este numit comandant al Școlii Militare de Maiștri de Marină, funcție pe care o ocupă până în anul 1987. Ulterior, devine șef al Catedrei Tehnologie și Mecanica Navei din cadrul Facultății de Electromecanică Navală a Institutului de Marină „Mircea cel Bătrân”, funcție pe care o va ocupa până în anul 1990, când revine pe fotoliul de comandant al Școlii Militare de Maiștri de Marină „Amiral Ion Murgescu”, unde va rămâne până în anul 1994, când este trecut în rezervă.

De numele amiralului Dragu se leagă foarte multe transformări care i s-au aplicat Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale, între anii 1975 – 1994.

„Este o istorie în care mă înscriu și eu, vreme de aproape 20 de ani, încheind o carieră pe care am iubit-o și respectat-o din mare convingere și pasiune. Păcat că vremurile nu s-au ridicat la nivelul patriotismului meu, la devotamentul meu, la dăruirea mea! Oricum, am părăsit Școala, Marina și Armata cu fruntea sus, în apogeul de competență și recunoaștere, la gradul de contraamiral, pe care-l meritam mai de mult. Mai bine mai târziu, decât niciodată”, este mesajul profund cu care amiralul Marcel Dragu a ales să își încheie volumul numit „Școala Militară de Maiștri de Marină: 1975-1994 și eu, Marcel Dragu”, apărut în 2019, anul în care contraamiralul Marcel Dragu a trecut la cele veșnice.

De-a lungul carierei sale, contraamiralul Marcel Dragu și-a pus semnătura ca autor sau co-autor pe numeroase înveții și inovații, printre care schela pentru ambarcat motoare și greutate mari, poligonul mobil pentru antrenamentul radiotelegraștilor, modificarea de legătură între sistemele de manevră a stației de pompare combustibil etc.

După trecerea în rezervă, la 6 mai 1994, a fost membru fondator și președinte al Asociației „Cultul Eroilor” – filiala Constanța și vicepreședinte al Ligii Asociațiilor de Proprietari din Constanța, poziție care l-a adus de multe ori în prim-planul vieții publice din Constanța.

Notabil este și faptul că, în 1995, timp de două luni și jumătate, a ocupat funcția de prefect al județului Constanța.

„Există în viața unei școli militare multe evenimente, dar cel mai important și mai semeț este cel al absolvirii. Au fost 16 promoții pe diplomele cărora mi-am pus semnătura, cu dragoste și speranță. De fiecare dată, cu ei, s-a rupt ceva din sufletul meu și singura compensație a fost reușita și recunoașterea lor în Flotă. Mereu le spuneam să-și facă datoria cu dragoste pentru Țară (...) și dacă va fi nevoie, să nu precupețească nimic”.

Martți, 17 septembrie 2019, contraamiralul în retragere ing. Marcel Dragu a fost înmormântat, cu onoruri militare, în Cimitirul Central din Constanța, alături de soție și de părinții săi. Rămân însă vii, în amintirea tuturor, figura sa de luptător, precum și faptele și amintirile sale, consemnate în paginile a două cărți, pentru posteritate.

Referințe: Moșneanu, M. – Amiralii României, Ed. Ex Ponto, Constanța

<https://www.ziuaconstanta.ro/stiri/deschidere-editie/o-viata-te-am-trait-cu-drag-despre-dragu-galerie-foto-700739.html>

Viata de mamica in uniforma,
vazuta prin ochii a doua eleve ale Scolii Militare
de Maiștri Militari a Forțelor Navale

Cariera militară este adesea similară unei aventuri cu suișuri și coborâșuri. Nevoia de sacrificiu apare uneori chiar de la început, mai ales atunci când, mamă fiind, te regăsești pusă în fața situației de a pleca de lângă familie pentru urma cursurile unei instituții militare de învățământ. Este și cazul Lucicăi Buzatu și Alexandrei Crîșmaru, eleve ale Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”. Fiecare dintre ele a ales să îmbrace ținuta militară cu gândul la viitorul pe care trebuie să-l asigure copiilor. Cât de dificilă a fost decizia de a se despărți temporar de micuții lor și cum se împacă statutul de elevă a unei școli militare cu cel de mamă, aflăm în interviul următor.

Cum a început cariera ta militară? La ce vârstă și care a fost motivația care a stat la baza acestei alegeri?

Lucica Buzatu: După absolvirea liceului și promovarea examenului de bacalaureat, în anul 2007, m-am angajat la un magazin de cartier, pe funcția de gestionar depozit. În paralel, m-am înscris la Facultatea de Ecologie, în București, urmând cursurile la distanță. După șase luni, am auzit la radio despre oportunitatea de a lucra în Armata României ca soldat gradat profesionist. N-am stat mult de gânduri, pentru că nici nu îmi permiteam să urmez cursurile de lungă durată ale unei școli, părinții mei neavând o situație materială prea bună. M-am prezentat la Centrul Militar Județean Tulcea împreună cu cel care avea să-mi devină mai târziu soț. Ne-am înscris împreună, am promovat probele de selecție și am ajuns la Centrul de Instrucție de la Mangalia. După cele patru luni de pregătire militară de acolo am ales să fiu repartizată la Brigada Radioelectronică și Observare „Callatis” (BREO). Nu știam la ce să mă aștept, dar am avut multe experiențe frumoase acolo. Mergeam la serviciu din plăcere. Am activat acolo zece ani.

Alexandra Crîșmaru: Cariera mea militară a început la vârsta de 27 de ani, într-un moment în care am simțit că în viața mea este necesară producerea unei schimbări; nu orice schimbare era binevenită, ci una care să mă ajute pe viitor și care să-mi contureze aspirațiile. Am vrut să fac ceva care să mă reprezinte, ceva care să-mi ofere satisfacție.

Ce vârstă avea copilul tău când ai decis să optezi pentru cariera militară?

Lucica Buzatu: Fetița a apărut în viețile noastre după ce am optat pentru cariera militară. Când am ales să vin la Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale, ea mea avea patru ani și trei luni.

Alexandra Crîșmaru: Copilul meu avea vârsta de numai patru ani în momentul în care eu am intrat în armată, șase când am fost admisă la Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale. Acum are șapte ani.

Ai început ca SGP, apoi te-ai orientat către profesia de mais-

tru militar de marină. Ambele au presupus plecarea ta de lângă cei dragi pentru câteva luni și chiar pentru doi ani, pentru a urma cursurile. Cum te-ai pregătit pentru a face față despărțirii de copilul tău pe durata cursurilor?

Lucica Buzatu: Până să încep efectiv școala, am crezut că sunt destul de stabilă emoțional, însă primele zile au fost destul de grele. Nu pentru că făceam în fiecare zi instrucție, fiindcă eram deja obișnuită cu sistemul militar, a fost grea despărțirea, gândul că se face ora 15:30, iar eu nu plec acasă sau se face 19:30, iar eu nu ies din tură. Din prima zi de școală soțul meu a venit în vizită cu fetița, ne mai alinam dorul, plângea la despărțire, spunea tot timpul că o vrea pe mami. În ziua deschiderii anului școlar am primit și prima învoire din partea comandantului de companie. Au fost zile în care am plâns, m-am descărcat, am încercat să fiu mai tot timpul ocupată, cum s-ar spune, că mai uit de dorul de casă și de familie.

Alexandra Crîșmaru: Era pe de o parte o reușită în cariera mea, dar pe de altă parte, o despărțire temporară (dacă pot spune așa) de persoanele cele mai dragi din viața mea. Toate lucrurile din viața noastră se întâmplă cu un motiv, iar motivul pentru care eu am ales să urmez cursurile Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale a fost unul întemeiat. Am vrut ca drumul meu să nu se îngusteze, ci din contră, să se extindă, să învăț lucruri noi, să evoluez, să-mi cresc șansele de a-mi demonstra că în ceea ce fac există dăruire, perseverență, corectitudine și pasiune. Nu oricine își iubește meseria, dar cine o face simte satisfacțiile și merge cu drag la locul de muncă.

Cum ți-ai pregătit copilul pentru a face față acestei perioade în care mama avea să lipsească de acasă?

Lucica Buzatu: După ce am promovat examenul scris la Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale am început să vorbesc cu fetița mea despre ceea ce avea să se întâmple. I-am povestit despre școală și i-am spus și că mami nu va mai putea să doarmă tot timpul cu ea – fiindcă la ora de culcare suferea cel mai mult de pe urma lipsei mele.

Alexandra Crîșmaru: Este destul

de greu să-i explici unui copil de patru ani faptul că nu vei fi lângă el o perioadă mai lungă de timp sau faptul că viața nu este întotdeauna frumoasă, ușoară și te supune uneori unor decizii în fața cărora trebuie să renunți la ceva. Fără sacrificii nu poți să îndeplinești misiunile lăsate de Dumnezeu pentru tine. În cazul meu nu a fost vorba doar de un vis de îndeplinit, a fost vorba și de viitorul nostru care va fi altfel după ce eu voi absolvi cursurile acestei școli.

Ce au spus familia ta, tatăl copilului, referitor la decizia ta de a urma cursurile de lungă durată ale unei școli militare, fapt care presupunea lipsa ta îndelungată de acasă?

Lucica Buzatu: La începutul anului 2018 luam, împreună cu soțul meu, decizia de a mă înscrie la Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale. Intenția a venit din dorința de a avansa în carieră. Inițial, mă pregătisem pentru admiterea la școala de subofițeri, care dura doar un an. Pe fiica mea era deja la grădiniță, soțul meu lucra în Belgia și nu exista posibilitatea reîntoarcerii definitive în țară, situația financiară a familiei era suficient de stabilă pentru mine să mai urmez cursurile unei școli. În luna martie s-a modificat vârsta maximă de admitere la 30 de ani. Eu aveam 29 și locuiam în Constanța. I-am spus soțului meu că Școala de Maiștri ar fi o opțiune mai bună, mai ales gândindu-mă că este și aproape de casă. Urma să îmi las copilul cu părinții și cu socrii, la Tulcea. Ei m-au susținut de la început și sunt în continuare alături de mine.

Alexandra Crîșmaru: În ceea ce privește familia mea pot spune că am fost o norocoasă. Toți cei care mă iubesc și mă apreciază, m-au susținut de-a lungul timpului și mi-au dat sfaturi bune, la fel și tatăl copilului meu, în care am găsit mereu sprijin și înțelegere. Lipsa mea de acasă este compensată de momentele în care mă întorc cu vești bune despre activitățile mele și de optimismul cu care sperăm că totul va fi mult mai bine pentru noi odată ce voi obține statutul de maistru militar.

Continuarea în pagina următoare

>>>>>

Ce temeri ai avut în momentul în care ai decis să pleci temporar de lângă copil pentru a îmbrăca ținuta militară?

Lucica Buzatu: Fiica mea avea probleme de logopedie și mergea la un specialist pentru a le remedia. Ca atare, îmi era teamă că absența mea ar putea însemna și întreruperea acestor ședințe de logopedie. Soțul meu urma să se reîntoarcă și el la muncă în Belgia, însă ajutorul a venit tot de la părinții noștri. Soacra mea s-a oferit să se ocupe în continuare ca cea mică să meargă la logoped la Tulcea până își va rezolva problemele de vorbire. A fost o mare ușurare.

Alexandra Crîșmaru: În momentul în care am decis să mă înscriu pentru a deveni maistru militar de marină am știut că fac ceea ce trebuie. Pentru copiii noștri, noi, părinții, suntem niște modele. Nu sunt un om perfect, nici nu mi-aș fi dorit să fiu. Am părți bune și părți mai puțin bune, sunt un om care a trecut prin multe, iar pentru copilul meu îmi doresc o viață cât mai bună și lipsită de greutate. De asemenea, îmi doresc ca fiul meu să vadă în mine un exemplu demn de urmat. Știu că l-am lăsat în grija oamenilor în care am cea mai mare încredere, deci nu am pornit la drum cu temeri, ci cu mult optimism că la finalul studiilor îi voi oferi lui un viitor mai bun.

Copilul cum a perceput absența ta?

Lucica Buzatu: La început îi plăcea la bunici, dar pe parcurs a început să-i fie dor de casă, de grădinița la care mergea la început, dar mai ales de mami. Abia aștepta să ajung acasă la sfârșit de săptămână. Începuse să-mi spună că nu-și dorește nicio jucărie, ci doar pe mine. Vorbeam de câteva ori pe zi prin apeluri video. Bunica o ducea la grădiniță în timpul săptămânii, iar în weekend eu încercam să-mi concentrez toată atenția asupra ei, astfel încât să compensez pentru timpul pierdut.

Alexandra Crîșmaru: Băiatul

meu, care acum are șapte ani, știe că absența mea este temporară și a înțeles oarecum situația, dar în fiecare zi, când vorbim, la telefon îmi reamintește câte zile mai sunt până la revederea noastră, încurajându-mă și spunându-mi mereu: „mami te iubesc!”

Cât de des vă vedeți?

Lucica Buzatu: Ne vedem la fiecare sfârșit de săptămână. În rest vorbim prin apeluri video. Din păcate, nu pot să spun că s-a obișnuit cu absența mea de acasă. Din contră, au existat schimbări dramatice în comportamentul ei, care ar fi impus să-mi pun educația pe pauză pentru a fi alături

Care a fost reacția copilului tău când a văzut-o pe mami îmbrăcată în ținuta militară?

Lucica Buzatu: Fetița mea era deja obișnuită cu ținuta mea de instrucție, eu fiind deja militar când a venit ea pe lume, așa că la admiterea mea în Școala de Maiștri n-a avut nicio reacție să mă vadă îmbrăcată așa. Când m-a văzut totuși în ținuta de oraș a fost de-a dreptul uimită! Țin minte că a exclamat atunci: „Wow!” La cei patru ani ai ei, cel mai mult o fascinează cascheta. Nu pierde nicio ocazie de a se fotografia cu ea. Tatăl meu a învățat-o pasul de defilare și salutul militar, nu m-ar mira să îmi calce pe urme cândva.

Alexandra

Crîșmaru: Petru este foarte încântat de ținuta militară, atât a mea cât și a tatălui său, militar și el. Ne-a dezvăluit deja că i-ar plăcea să ne calce pe urme. Acest lucru nu poate decât să mă bucure pe mine ca părinte. Dacă asta va alege să facă, eu îl voi sprijini și îl voi îndruma pe drumul pe care îl va alege și în tot ce își va propune să facă.

Îți vei îndruma copilul către o instituție de învățământ militar și

către o carieră similară celei pe care tu o clădești acum?

Lucica Buzatu: Dacă fiica mea va fi atrasă de sistemul militar, sigur că o voi susține. Aș îndruma-o către o academie militară. Acum ne tot spune că ea vrea să devină polițistă, dar abia împlinește șase ani. Eu voi absolvi Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale la vară, iar în septembrie ea începe clasa zero.

Alexandra Crîșmaru: În funcție de rezultatele lui școlare vom ști la momentul oportun atât eu cât și tatăl lui să-l îndrumăm în viață. Dacă va alege o carieră militară vom fi în măsură să-i împărtășim din experiența noastră și să-i oferim sfaturi în a urma studiile corespunzătoare. Important este să facă ceea ce îi place.

NOȚIUNI GENERALE PRIVIND INSTALAȚIILE NAVALE (I)

Generalități. Clasificarea Instalațiilor navale de bord

Nava este o construcție complexă, destinată transportului de mărfuri sau pasageri, ori unor scopuri militare, cu corp etanș de formă hidrodinamică și cu dotări deosebit de complexe (instalații), care îi asigură rolul funcțional.

În scopul realizării condițiilor de siguranța navigației și de vitalitate ale navei, orice navă maritimă sau fluvială are în structura sa un ansamblu de instalații de bord, caracterizate de tipul și destinația navei.

Instalații navale de bord sunt sisteme electromecanice complexe, cu roluri bine definite în îmbarcarea și debarcarea mărfurilor, congelarea și păstrarea mărfurilor perisabile, asigurarea condițiilor de trai pentru membrii echipajului, evacuarea peste bord a apelor reziduale pătrunse în compartimentele navei, menținerea și asigurarea vitalității navei, atât în marș cât și în staționare.

Trebuie avut în vedere ca, încă din faza de proiectare, orice sistem mecanic să fie astfel conceput, încât în exploatare să îndeplinească

cerințele impuse de registrul de clasificare sub a cărui supraveghere se construiește nava, să ocupe un spațiu cât mai redus, să poată funcționa timp îndelungat în orice condiții de navigație, să funcționeze cu energia care se găsește la bord și să permită o deservire și reparare ușoară.

Există multe criterii de clasificare a instalațiilor navale, dar cel mai intuitiv este cel care are în vedere rolul funcțional (scopul) al instalațiilor navale. Din punct de vedere al rolului funcțional, instalațiile navale se clasifică astfel:

1. Instalații energetice - sunt instalațiile ce au drept scop transformarea diferitelor forme de energie aflate pe navă în alte forme de energie necesare acțiunilor propriu - zise. La rândul lor instalațiile energetice se clasifică după cum urmează:

a) instalații de propulsie - sunt instalațiile ce obțin energia mecanică necesară propulsiei navei, din energia chimică sau atomică;

b) instalații energetice electrice - sunt instalațiile ce au în componentă, ca piesă principală generatorul electric, acționat de mașini cu ardere internă sau turbine și produc energia elec-

trică necesară instalațiilor electrice de bord (în cazul în care energia electrică este utilizată la propulsia navei acestea au rolul de instalații principale);

c) instalații energetice de producere a aburului - sunt instalațiile cu cazane de abur care transformă energia chimică (din arderea combustibilului greu) sau atomică în abur, pentru acționarea turbinelor cu abur - în cazul în care instalația principală nu este acționată cu abur se folosește o caldarină pentru acoperirea nevoilor bordului în acest sens;

d) instalațiile energetice de producere a aerului comprimat - sunt instalațiile care au în componentă compresoare și butelii de aer, ce transformă energia electrică în energie piezometrică înmagazinată în buteliile de aer (aerul comprimat se utilizează la bordul navei pentru lansarea motoarelor principale și auxiliare și totodată pentru acțiunile pneumatice aflate la bord)

e) instalațiile frigorifice - transformă energia mecanică în energie termică cu rol în obținerea frigului.

2. Instalații cu tubulaturi

- sunt instalațiile care asigură transportul prin conducte și reglarea parametrilor a unor anumite fluide, cu rol bine determinat în buna funcționare a navei.

La rândul lor acestea se împart :

a) instalații cu tubulaturi aferente corpului :

- instalația de balast (asigura asieta, stabilitatea și flotabilitatea navei)

- Instalația de santină (asigură îndepărtarea apelor reziduale rezultate din scurgerile accidentale sau intemperii);

- instalația de marfă (asigură îmbarcarea - debarcarea produselor lichide);

- instalația de prevenire și stingere a incendiilor (are un rol bine definit în ceea ce privește vitalitatea navei);

- instalația de alimentare cu apă (această instalație trebuie să asigure apa potabilă necesară consumului, apa tehnică și apa de mare);

- instalația de ventilație și microcli-

mat artificial (asigură la bordul navei condițiile de confort pentru echipaj și pasageri);

- instalația de scurgeri și evacuare a apelor uzate.

b) instalații cu tubulaturi de forță - sunt instalațiile prin care circulă fluide la presiuni ridicate și ca atare conductele sunt deosebite din punct de vedere constructiv (din această categorie fac parte instalațiile de răcire, de ungere, de lansare, de combustibil, etc.);

c) acționările hidraulice - sunt instalațiile ce au în componență mașini hidraulice (pompe și motoare) deservite de tubulaturi prin care circulă fluide de lucru la presiuni foarte mari.

3. Instalații de punte – sunt instalațiile ce asigură navigația și contribuie la realizarea scopului utilitar al navei.

a) instalația de guvernare - are rolul bine definit de a îndeplini cerința de manevrabilitate a navei;

b) instalația de ancorare - cu rol de fixare a navei când se află în zona continentală;

c) instalația de salvare - asigură salvarea echipajului în caz de avarii;

d) instalația de manevră-legare - cu rol de fixare a navei în port în condiții de siguranță.

4. Instalații de navigație

- asigură conducerea navei în siguranță.

a) instalațiile pentru menținerea drumului - pilot automat;

b) instalația pentru determinarea poziției navei - G.P.S.;

c) instalațiile pentru determinarea adâncimii și profilului acvatorului – în această categorie intră radarele și sondele;

d) instalația pentru determinarea vitezei navei – este dată și de G.P.S.;

e) instalația de radio-comunicații;

f) instalația de lumini de navigație;

Jumătate dintre coralii Marii Bariere au pierit în ultimul sfert de secol

Jumătate dintre coralii Marii Bariere din Australia au pierit în ultimii 25 de ani, au declarat miercuri oamenii de știință, avertizând că încălzirea globală perturbă ireversibil acest ecosistem subacvatic, informează AFP.

Un studiu publicat în revista științifică *Proceedings of the Royal Society* dă un semnal de alarmă cu privire la amploarea degradării tuturor tipurilor de corali de la mijlocul anilor 1990 în acest ecosistem din nord-estul Australiei, înscris în 1981 în Patrimoniul Mondial UNESCO.

Cele mai mari specii de corali au fost cele mai afectate, până la punctul în care unele dintre ele au dispărut din extremitatea nordică a Marii Bariere.

„Aceste specii sunt în proporție de 80 sau 90% dispărute prin comparație cu acum 25 de ani”, a declarat pentru AFP profesorul Terry Hughes de la Universitatea James Cook, unul dintre autorii studiului.

„Coralii oferă colțurile în care se refugiază numeroși pești și

creaturi marine, astfel că pierderea acestor uriași corali tridimensionali va schimba întregul ecosistem”, a explicat el.

Dincolo de inestimabila sa valoare din punct de vedere natural și științific, Marea Barieră de Corali, întinsă pe 2.300 de kilometri, generează venituri de patru miliarde de dolari pentru sectorul turistic australian.

Ea și-ar putea pierde statutul de ansamblu înscris în Patrimoniul Mondial din cauza degradării sale, ce are drept cauză în principal recurența episoadelor de albire a

coralilor, o consecință a schimbărilor climatice.

Albirea este un fenomen de degradare care se manifestă printr-o decolorare. El este cauzat de creșterea temperaturii apei care duce la îndepărtarea algelor simbiotice care conferă coralului culoarea și nutrienții.

Recifele se pot recupera dacă apa se răcește, însă pot muri dacă fenomenul persistă.

Bariera este, de asemenea, amenințată de scurgerile agricole, de dezvoltarea economică și de acanthasterul purpuriu, o stea de mare care devorează corali.

Nordul acestui ecosistem s-a confruntat deja în 2016 și 2017 cu două episoade fără precedent de albire a coralilor, iar anul trecut Australia a revizuit perspectivele acestui ansamblu, considerându-le în prezent ca fiind „extrem de proaste”.

Înainte, alte două episoade fuseseră înregistrate în 1998 și 2002. Un al cincilea a fost observat în 2020, însă daunele pe care le-a provocat nu au fost evaluate încă în totalitate.

Japonia are un nou submarin diesel-electric

Japonia a lansat prima navă a unei noi clase de submarine cu propulsie diesel-electrică care se va alătura în anii următori flotei de 21 de submarine aflate în prezent în serviciul activ al Forțelor navale pentru autoapărare japoneze.

Noul submarin, botezat Taigei („Balena mare”), a fost lansat la Șantierul naval ale companiei Mitsubishi Heavy Industries din Kobe, costul navei ridicându-se la circa 722 milioane de dolari.

Taigei este un submarin cu propulsie diesel-electrică cu o lungime de 84m și o lățime de 9,4m, un echipaj de 70 de marinari, fiind prima navă a clasei care succede actualei clase de submarine Soryu (clasă care cuprinde în prezent 11 unități, ultima urmând a fi operaționalizată în 2021). La exterior, Taigei este foarte asemănător navei Soryu, dar la interior Taigei este mai modern și beneficiază de capacități mult îmbunătățite în privința sistemelor de hidrolocație și de management al luptei.

Designul navei asigură o mascare pasivă superioară, prin utilizarea pe scară largă a unor materiale noi absorbante de semnale hidroacustice și care îi permite o autonomie mare în timpul operațiilor în imersiune.

Taigei este mai silențios și

dispune de un grad superior de protecție și de a acționa în siguranță datorită echipării cu Sistemul de contramăsuri împotriva torpilelor – TCM (Torpedo Counter-Measures) care lansează încărcături-capcană antitorpilă și semnale false de contraacțiune acustică pentru dezorientarea capetelor de dirijare ale torpilelor adverse.

Nava este echipată cu șase tuburi lanstorpilă de 533mm care pot lansa torpile Type 89 și rachete anti-navă Harpoon.

Ca și ultimele nave ale clasei de submarine Soryu, Taigei va fi echipată cu baterii litium-ion pentru asigurarea energiei electrice. Japonia a desfășurat cercetări intense pentru introducerea bateriilor de litium-ion la bordul submarinelor de la începutul anilor 2000 fiind introduse datorită avantajelor reprezentate de întreținerea mai puțin costisitoare și de autonomia mai lungă la viteze mari în timpul imersiunii, comparativ cu acumulatorii plumb-acid. Dacă nu greșim, Japonia este singura țară (cunoscută) ale cărei submarine operaționale utilizează baterii litium-ion.

Taigei va executa probe pe mare înainte de a fi livrat Forțelor navale pentru autoapărare japoneze în martie 2022. Când va deveni operațional, Japonia va avea un total de 22 submarine, atingând ținta stabilită prin Planul apărării naționale,

aprobat în 2010, de extindere a flotei de submarine de la 16 la 22 de nave. Astfel, în 2022, Forțele navale de autoapărare japoneze vor cuprinde 9 submarine vechi din clasa Oyashio (deplasament 2.750 tone), 12 nave din clasa Soryu (deplasament 2.590 tone) și Taigei.

Mai mult, Japonia intenționează să mai construiască încă două submarine Taigei și a cerut suplimentarea bugetului Ministerului apărării pentru anul viitor cu 654,1 milioane de dolari per navă.

Pe lângă cele 43 de nave mari de suprafață (două portavioane, crucișătoare și distrugătoare) și 102 de fregate și corvete, la momentul actual Marina Armatei Populare de Eliberare dispune de 55 de submarine diesel cu propulsie electrică (SSK) – din care 35 sunt modele noi, patru submarine cu propulsie nucleară purtătoare de rachete balistice (SSBN) și șapte submarine cu propulsie nucleară de atac purtătoare de rachete antinavă (SSN).

Și în anii următori China va continua extinderea forțelor sale navale, planurile de construcții preconizând creșterea constantă a flotei de submarine de la 66 de nave în prezent la 76 de nave în 2030, când va include 8 SSBN, 13 SSN și 55 SSK, alături de 65 de nave mari de suprafață și 135 de fregate și corvete.

Un submarin nuclear francez a testat o rachetă M51

Submarinul francez cu propulsie nucleară purtător de rachete balistice Le Téméraire a executat ieri în condiții operaționale un test cu o rachetă nucleară cu lansare din submarin (SLBM/ Submarine-Launched Ballistic Missile) de tip M51.

Testarea rachetei M51 s-a desfășurat fără încărcătura nucleară și în conformitate cu angajamentele internaționale ale Franței.

În timpul testului, desfășurat din largul coastelor Breitaniei din Oceanul Atlantic mai multe sisteme radar, precum și nava franceză echipată cu dispozitive de control și telemetrare Monge, au fost utilizate pentru urmărirea rachetei în timpul zborului.

Un avion aparținând marinei franceze de tip Falcon 50MS și un avion american de sprijin electronic RC-135 S Cobra Bell – echipat cu dispozitive electronooptice speciale pentru măsurarea traiectoriilor rachetelor balistice la distanțe mari – au patrat în apropierea zonei de impact a rachetei.

Fiecare rachetă M51 transportă între 6 și 10 capete de luptă termonucleare multiple cu dirijare independentă MIRV (Multiple Inde-

pendently targeted Reentry Vehicle) de tip TN 75, care din 2015 sunt în curs de înlocuire cu noul cap nuclear oceanic – TNO (Tête Nucléaire Océanique).

Noile capete de luptă nucleare dispun de capabilitatea de manevră în timpul zborului – MARV (MANeuverable Re-entry Vehicle) în scopul evitării potențialelor sisteme de apărare antirachetă.

Raza de acțiune a rachetei se situează între 8.000 și 10.000km, iar viteza atinge pe porțiunea finală a traiectoriei Mach25.

TNO are o putere a exploziei nucleare estimată la 150kt și o eroare circulară probabilă (CEP/ Circular Error Probability) de 150m. Rachetele nucleare M51 dispun de un motor cu trei trepte, cântăresc 52 de tone și au o lungime de 12m și un diametru de 2,3m.

Le Téméraire (în serviciul activ din 1999) face parte din clasa de submarine cu propulsie nucleară purtătoare de rachete balistice Le Triomphant (prima navă a clasei, 1997) care mai cuprinde navele Le Vigilant (2004) și Le Terrible (2010). Cele patru submarine, din care unul permanent în misiune, fac parte din forța franceză de descurajare nucleară.

Submarinul are un deplasament în imersiune de 14.200 de tone și un echipaj de 110 marinari. În afară de armamentul nuclear, submarinele din clasa Le Triomphant mai transportă torpile F17 și rachete antinavă Exocet SM39 care pot lansate din cele patru tuburi lanstorpilor.

În afară de cele patru submarine franceze, NATO mai dispune de cele patru submarine britanice cu propulsie nucleară purtătoare de rachete balistice din clasa Vanguard (echipate cu 16 rachete Trident II D5 fiecare cu trei capete nucleare) și 14 nave americane din clasa Ohio (echipate cu 24 rachete Trident II D5 fiecare cu 12 capete nucleare W76 sau W88).

Epava unei nave naziste ar putea deține cheia pentru găsirea comorilor din Salonul de Chihlimbar

Scafandrii polonezi au anunțat că au descoperit epava unei nave germane din Al Doilea Război Mondial care ar putea să îi ajute să descifreze un mister vechi de mai multe decenii, inclusiv depistarea locului în care se află comorile din Salonul de Chihlimbar, o cameră spectaculos decorată dintr-un palat al țarilor din Rusia, care a fost jefuită de naziști, informează Reuters.

Decorat cu panouri de chihlimbar susținute cu frunze de aur și oglinzi, Salonul de Chihlimbar se afla în Palatul Ecaterina, situat în Țarskoe Selo, la 30 de kilometri sud de Sankt Petersburg, și a fost văzut pentru ultima dată după ce a fost reconstituit în Königsberg, pe atunci un oraș portuar german de pe țărmul Mării Baltice, redenumit Kaliningrad de sovietici și devenit apoi o enclavă rusă.

Vaporul cu aburi Karlsruhe a plecat din Königsberg în 1945 având la bord o încărcătură de mare tonaj, înainte de a fi scufundat de avioane sovietice în largul coastelor Poloniei.

Scafandrii companiei Baltictech afirmă că au găsit epava vasului Karl-

sruhe.

„Căutam epava încă de anul trecut, când am realizat că acea epavă ar putea găzdui cea mai interesantă și nedescoperită poveste care zace pe fundul Mării Baltice”, a declarat scafandru Tomasz Stachura.

„Este practic intactă. În cala ei, am descoperit vehicule militare, porțelanuri și multe lăzi ale căror conținuturi sunt încă necunoscute”, a adăugat el.

Nava Karlsruhe a luat parte la Operațiunea Hannibal, una dintre

să scape de încercuirea trupelor sovietice spre sfârșitul celui de-Al Doilea Război Mondial.

Documente din epocă sugerează că nava a părăsit portul Königsberg în mare grabă, cu o încărcătură consistentă și având la bord 1.083 de persoane.

„Toate aceste detalii, puse împreună, stimulează imaginația. Descoperirea navei germane și a lăzilor cu conținuturi încă necunoscute, care se odihnesc pe fundul Mării Baltice, ar putea fi importantă pentru întreaga poveste”, a adăugat scafandru Tomasz Zwara.

Salonul de Chihlimbar a fost construit în Prusia și oferit apoi țarului Petru cel Mare al Rusiei în 1716.

Trupele germane l-au dezmembrat și transportat în Königsberg în timpul celui de-Al Doilea Război Mondial, de unde a dispărut în timpul raidurilor prin care Aliații au bombardat orașul. Mulți istorici au crezut că renumitul

salon imperial a fost distrus. După război, meșteșugari din Rusia au construit o replică a Salonului de Chihlimbar în Palatul Ecaterina.

cele mai ample evacuări pe mare din istoria omenirii, care a ajutat peste 1 milion de soldați din trupele germane și civili din Prusia Răsăriteană

Elev fruntaș Vlad PUIU redă emoția momentului prin obiectivul aparatului de fotografiat

Imaginația și creativitatea nu cunosc limitări sau bariere de niciun fel. De altfel, putem spune că imaginația este un univers infinit care se regăsește în interiorul fiecăruia dintre noi. Unul dintre oamenii care au decis că imaginația și creativitatea trebuie explorate și exploatate este și elev fruntaș Vlad Puiu. Modul în care el a ales să își exprime creativitatea și să-și dezvolte talentul este prin obiectivul aparatului de fotografiat.

Vlad are 30 de ani și o gândire foarte matură. Este, dacă putem spune așa, un visător cu capul în nori, dar cu picioarele bine fixate pe sol. A absolvit Facultatea de Drept și un timp a avut un loc de muncă absolut normal, fără vreo tentă creativă. Asta nu l-a împiedicat pe tânăr să exploreze pasiunea care creștea în mintea lui: fotografia.

„Pasiunea aceasta o am de când am realizat cât de mult apreciez natura și tot ce văd în jurul meu. Mi-am dorit să immortalizez frumosul și să îl pot arăta și altora, iar în acest context, fotografia a fost instrumentul cel mai la îndemână”, mărturisește Vlad.

Ca orice novice, întâi a experimentat, însă nu a ținut doar pentru el micile experimente, ci le-a postat pe

Facebook, unde le-au văzut și prietenii lui. Talentul lui Vlad a fost evident de la început și i-a adus multe laude care l-au încurajat să exploreze și mai mult. „Feedback-ul a fost pozitiv, de aceea am și continuat. În caz contrar, aș fi păstrat fotografiile doar pentru mine. Faptul că au fost apreciate de persoanele din jurul meu, m-a încurajat să merg mai departe”, mai spune Vlad.

În 2019, Vlad Puiu a devenit elev al Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale, iar viața de cazarmă, cu toate activitățile specifice și cu orele lungi de instrucție i-au limitat timpul alocat hobby-urilor. Ce nu a reușit să facă atmosfera cazarmă însă, nu a reușit să îi înăbușe creativitatea și ideile. Perioada de izolare a venit în sprijinul lui cu mai mult timp liber pentru a-și explora ideile. Singur, ajutat de tutoriale video, Vlad a început să își dezvolte aptitudinile și să redea, în imagini create de el, emoții pe care și-a dorit să le împărtășească și cei din jur.

În pagina următoare găsiți un colaj realizat cu selfie-uri ale lui Vlad.

30 POSEIDON

GÂNDURI PENTRU SUFLET

de Andreea Cosmina Vintilă

Te-am așteptat cu nerăbdare să te întorci în valuri

În scoici și chiar nisipuri fine,
Crezând că pe tine te-am pierdut în mări
M-am scufundat voind doar să te găsec pe tine.

Nu te-am găsit nici măcar în depărtare
Nu erai nici pe ape și nici pe uscat,
Am aflat la final de întunecată mare
Că tu ai fost doar suflet și corpul nu ți-a existat.

Îmi place să mă gândesc des la tine,
Rar am impresia că și tu o faci
Dar ce să cauți ce n-ai găsit niciodată în mine?
Spunând multe, tu ai preferat, mâhnit, să taci.

Mi-am zis cândva, demult, că te-am uitat
Că ochii tai nu-mi mai bântuie nici măcar un vis.
Dar ești aici, în gândul meu, parcă spânzurat
Veșnicul meu iad, dar cel mai frumos paradis.

Nemuritori în valuri

Iubesc să privesc în zare marea agitată
Să caut oamenii ce au plecat acum ceva
vreme,
Să-i văd zâmbind plutind în bărci pe marea
întunecată
Chiar dacă au plecat de la mal poate prea
devreme.

Îmi place mult să cred că oamenii n-au murit
niciodată
Ci doar că au plecat în călătorii și-au reușit
Cum să trăiești cu sentimentul că ți-a
dispărut o mamă sau un tată?
Când poți doar să ți-i imaginezi navigând la
nesfârșit?

De-ai fi...

De-ai fi stea te-aș implora să cazi
De-ai fi val te-aș îndemna să te izbești,
De-ai fi topor te-aș îndemna să cobori brazi
De-ai fi om te-aș îndemna să mă iubești.

Să mă iubești ca pe un ultim ciripit de păsări
Ca pe-o călătorie pe marea aproape asanată,
Ca pe un tăciune aproape ars în flăcări
Să mă iubești o viață sau poate niciodată.

Școala Militară de Maștri Militari a Forțelor Navale

Str. Dezrobirii, nr. 80 Constanța 900234

Telefon: 0241.620.978; 0241.655650 – int.241/252

contact@smmfnaim.ro

facebook.com/SMMFNFNAIM instagram.com/SMMFNFNAIM

www.smmfn.ro

